

BEROUNSKÝ KATOLICKÝ ZPRAVODAJ

Obsah:

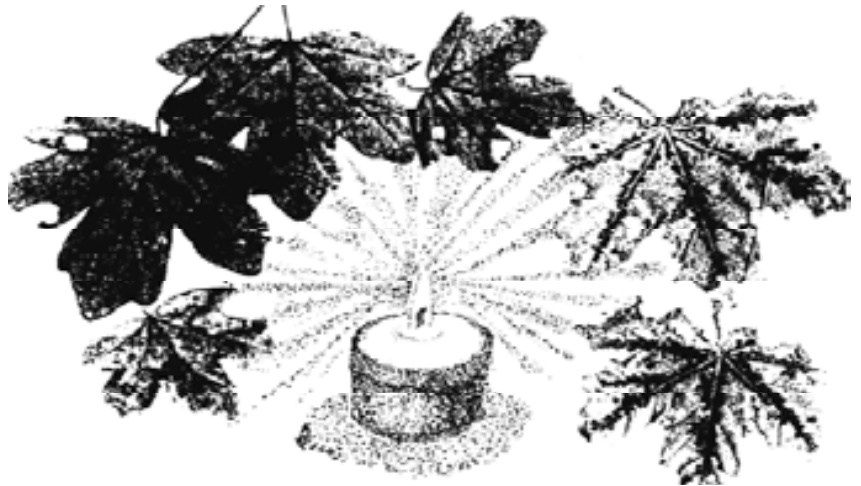
- Podmínky pro získání plnomocných odpustků pro duše v očistci .. str. 2
- Z bohoslovecké praxe pana Jana Primuse str. 9
- **Osobnosti našich farností:** Deset let máme u Boha výborného přímluvce str. 10
- **Svědectví:** Máš to marný, i po smrti jsi s námi neboli není pohřeb jako funus str. 12
- K zamyšlení... ..str. 13
- Děkan Václav Lerch str. 13
- **Pišete nám:** Krysy opouštějí loď str. 16
- **Ze života svatých:** Sv. Lev Veliký str. 17
- **Stacionář sv. Anežky** str. 18
- Babka dobytá šátkovými vlky str. 19
- „Cože do štoly?“ „Tam já nejdu!“ str. 20
- Malé povídání o smrti str. 21
- Bohoslužby ve farnosti str. 22

Podzimní listy

Vzpomínám si, že byly skoro vždycky javorové nebo dubové. Paní učitelka rozdala čtvrtky, děti rozložily na lavice Rudé právo, otevřely vodovky, nalily vodu do kelímků. Vůně vodovek, novin a listů, všichni začali pracovat. Šlo jenom o to míchat pořád červenou, žlutou, zelenou a hnědou, natírat listy zesponu, kde jsou žilky, a pak je obtisknout na čtvrtku.

Dítěti uniká souvislost, vidí totiž žloutnout listy, ale nevidí stárnout lidi. Žije příliš krátkou dobu, takže dospělí se mu jeví stále stejní. Navíc nemá představu o předchozích generacích, málo o tom přemýšlí.

Časem ale zjistíme, že všechno kolem nás stárne, mění se, mizí. Proč ale to mizení je tak barvitě a názorně? Někdo si dal tu práci, aby při mizení žloutly listy a létaly ve vzduchu, aby opadal květ, aby všechno chvíli hnulo na zemi

Jaroslav Goldmann

a pak se proměnilo v hlínu, aby šedly vlasy, aby se objevily vrásky, aby s přibývajícím moudrostí bylo myšlení pomalejší a pomalejší, až začíná zadržávat.

Stárnutí všeho živého není jenom prostě věc času. Na světě je několik dětí, které stárnou mnohonásobně rychleji, takže v sedmi letech vypadají jako stařečci a vědí, že brzy zemřou. Listy stromů v sobě mají zapsáno, že mají žloutnout a kdy. Každý z nás má v sobě zapsáno jak to bude. Vědci hledají „gen stárnutí“, my se spíš ptáme: Kdo do nás tu myšlenku vložil a proč?

Ještě k tomu si máme poradit s takovým jedním článkem víry. Smrt přišla na svět závistí Dáblou, člověk se stal smrtelným ve chvíli, kdy se poprvé vzepřel Bohu. Nazýváme to vzepření prvotním nebo také dědičným hříchem. Apoštol Pavel k tomu dodává v listě Římanům, že „tvorstvo je podrobena nicotnosti“ a to „ne vlastní vinou“.

Napadne nás – kdyby na světě nebylo umírání rostlin, zvířat, lidí, celý tento náš svět by vůbec nemohl fungovat. Princip zániku jednoho a vzniku druhého je v našem světě zabudován jako jeden z nepostradatelných základů.

Důvod této zdánlivě nutné tvárnosti světa hledáme ale mimo tento svět. Hledáme ho na rovině vztahu mezi Stvořitelem a tím nejvyšším z jeho pozemského stvoření, člověkem. Nastávající podzim nám připomíná, že bereme vážně (a jsme vlastně nuceni brát vážně) skutečnost zanikání.

Přicházející jaro nám pak nabídne stejně zřetelně myšlenku nového ožití zapsanou v celé přírodě. Světec, který tolik miloval rostliny i zvířata a tolik je opěvoval, neváhal napsat: *Bud' pochválen, můj Pane, za sestru smrt těla, které žádný živý člověk nemůže uniknout.*

P. Cyril Kubánek

Zprávy z farnosti

 Slavnost Všech svatých – 1. listopadu: Slavnost Všech svatých budeme slavít při liturgiích:

- v 18.00 hodin – v Berouně (v kostele sv. Jakuba)
- v 19.30 hodin – na Tetíně (v kostele sv. Kateřiny)

 Památka všech věrných zemřelých – 2. listopadu: Na naše zemřelé budeme pamatovat v den Památky všech věrných zemřelých při mších sv.:

- v 16.30 hodin – v Železně (v kostele Nanebevzetí Panny Marie)
- v 17.00 hodin – v Králově Dvoře (v kostele Nanebevzetí Panny Marie)
- v 18.00 hodin – v Berouně (v kostele sv. Jakuba)
- v 18.00 hodin – v Loděnici (v kostele sv. Václava)
- v 19.30 hodin – na Tetíně (v kostele sv. Kateřiny)

 Podmínky pro získání plnomocných odpustků pro duše v očistci:

- v **pondělí 1. listopadu (odpoledne)**
- v **úterý 2. listopadu (po celý den)**

Při návštěvě kteréhokoli kostela je možné získat plnomocné odpustky pro duše v očistci. Kromě tří obvyklých podmínek (svátost smíření, eucharistie, modlitba na úmysl papeže) je třeba se v kostele pomodlit modlitbu Páně a Vyznání víry.

- **od 1.– 8. listopadu**

Po splnění obvyklých podmínek (svátost smíření, eucharistie, modlitba na úmysl papeže) je možné denně získat plnomocné odpustky pouze pro duše v očistci, navštíví-li někdo hřbitov a třeba jen v duchu se pomodlí za zemřelé.

 Modlitby za zemřelé na berounském hřbitově: V úterý 2. listopadu – v den památky Všech věrných zemřelých – se sejdem v 15.00 hodin na berounském hřbitově u kněžských hrobů, abychom se modlili nejen za naše zesnulé kněze, ale za všechny naše zemřelé, zvláště za ty, kdo jsou zde pohřbeni. U kněžských hrobů budou po modlitbě rozžihány svíce, které pak můžete zanést na hroby svých blízkých zemřelých. **Nezapomeňte si přinést svíce!**

 Změna místa slavení bohoslužeb Od středy 3. listopadu se v Berouně všechny bohoslužby ve všední dny přesouvají do kaple Povýšení sv. kříže. Začátky bohoslužeb zůstávají nezměněny.

- **První pátek v měsíci – 5. listopadu** Mše sv. začíná v kapli Povýšení sv. kříže v 18.00 hodin, po ní následuje adorace před Nejsvětější svátostí oltární. Od 17.00 hodin je možné přijmout svátost smíření.
- **Mše sv. pro děti – 11. listopadu** Zveme rodiče s dětmi k účasti na bohoslužbě „pro děti“, která se koná ve čtvrtek 11. listopadu od 18.00 hodin v kapli Povýšení sv. kříže.
- **Slavnost Krista Krále – 21. listopadu** V neděli 21. listopadu prožijeme liturgickou slavnost Krista Krále. Nedělní pořad bohoslužeb zůstává nezměněn.
- **Farní knihovna** je otevřena vždy v neděli v sudém týdnu, tedy 14.11. a 28.11 od 11.00 do 11.30 hodin v přízemí fary v Berouně.
- **Letáček „Nedělní liturgie“** Připomínáme, že na stolku s tiskovinami najdete periodikum „Nedělní liturgie“, kde jsou uvedeny liturgické texty i s výkladem nejen na neděli, ale na celý liturgický týden. Jsou k volnému rozebrání.
- **Sbírka na misie** V neděli 17. října se uskutečnila sbírka „na misie“, při které se v naší farnosti vybralo 3.435,- Kč. Všem dárcům děkujeme
- **Úklid kostela sv. Jakuba v Berouně je naplánován 27. 11. ve 14 hod.** V této souvislosti bychom chtěli poděkovat maminkám, které v pátek po večerní mši svaté čekávají na své ratolesti a rozhodly se využít jednou za čtrnáct dní tento čas k pravidelnějšímu drobnému úklidu v kostele, každá takováto pomoc je velmi vítaná. **-red-**
- **Slavnost Výročí posvěcení kostela.** V neděli **31. října** budeme v berouně slavit slavnost Výročí posvěcení chrámu. Všechny bohoslužby budou dle běžného nedělního pořádku.
- **Změna letního času na zimní:** V neděli **31. října** začíná zimní čas! To znamená, že si ze soboty na neděli ve 3.00 hodiny v noci posuneme ručičky hodinek o jednu hodinu zpět. Věnujte, prosím, pozornost této změně vzhledem k účasti na nedělní mši svaté!
- **Příprava mládeže ke křtu.** Pravidelná setkání – příprava ke křtu, tentokrát spíše pro „...náctileté“ – probíhají v budově fary **každou středu od 16.00 do 17.00 hodin.**
- **Příprava dospělých ke křtu:** Od počátku školního roku probíhají pravidelná setkání pro dospělé, kteří svou cestu k Bohu a k prožívání své víry v Církvi teprve hledají, a to v budově fary **každou středu od 18.00 do 19.00 hodin.**
- **Biblické hodiny.** Ke společným biblickým hodinám se v letošním školním roce budeme scházet pravidelně **každé úterý od 17.00 – 18.00 hodin.**
- **Pravidelné návštěvy nemocných.** Naše „staré a nemocné“, kteří se nemohou účastnit bohoslužeb či se ocitli pro nemoc v těžké životní situaci, bychom rádi navštěvovali pravidelně, a to **každou středu od 9.00 – 12.00 hodin.** V případě nutnosti nebo „naléhavého případu“ pak volejte **kdykoli(!)** na naše tel. čísla 724 227 853 (**P. Josef Pecinovský**) nebo 605 981 000 (**P. Cyril Kubánek**).
- **RANNÍ CHVÁLY - modlitba breviáře.** Každou neděli před hlavní mší svatou v 8.30 hodin se v Berouně společně modlíme ranní chvály. Jste srdečně zváni.
- **Společenství maminek s dětmi:** Hola, hola, milé maminky, od měsíce října přicházíme s malou změnou - naše setkávání již nebudou probíhat každou středu od 9.00 na půdičce v budově kaplanky, ale budou přesunuta na čtvrtek, kdy se budou konat v tutéž dobu a tamtéž. K této změně jsme dospěly po zvážení možností parkování (ve čtvrtek nejsou trhy a

tudíž je možno parkovat na náměstí). Čili první "Maminky" se konají ve čtvrtek 7. října v 9.00 hodin na půdičce!! :) Pokud se chcete stát informovanou maminkou, prosím, zašlete směle svou emailovou adresu na tel. číslo 732 508 097. *Ik*

 Modlitební společenství v listopadu bude jednou za čtrnáct dní v pondělí od 20 hodin v kaplance – konkrétně se k chvále Pána sejdem **1. 11., 15. 11. a 29. 11.** Důvod změny z původních čtvrtků na pondělky je ten, že chceme umožnit bratřím a sestrám z našeho MS, kteří ve čtvrtky chodí na duchovní obnovu do Dejvic, aby se s námi mohli scházet.

Tým MS se těší na všechny zájemce.

 Ministrantské setkání pro mladší ministranty (chlapci cca od 8 do 15 let) se uskuteční v sobotu **13. listopadu v Kosově hoře u Sedlčan.** Zahájení v 9.30 v kostele, předpokládáný konec cca v 16 hodin. S sebou 120,-Kč (60 Kč jako příspěvek na oběd, 60 Kč příspěvek řidiči na benzín), ministrantské a sportovní oblečení. Mše sv., hry, soutěže, fotbálek... Ukončení cca v 16 hodin. Případní zájemci, hlase se včas, aby se domluvilo potřebné množství automobilů, na tel. 602 129 195 - **Alois Vašků**, nebo **P. Benedikt Hudema** (benedikthudema@atlas.cz).

 Setkání starších ministrantů (cca od 15 o 25 let). **19. a 20. listopadu** bude setkání starších ministrantů v **Podčepicích u Sedlčan.** Zahájení v pátek mší sv. v kostele v Počepicích v 18.00, večerní posezení u ohně, případně film. V sobotu ráno mše sv., příležitost ke svaté zpovědi (svátosti smíření), duchovní program, odpoledne fotbálek. S sebou 150,-Kč na jídlo, sportovní a ministrantské oblečení. Kontaktní osoba: **Jan Štromajer** (721 314 100) nebo **P. Benedikt Hudema** (benedikthudema@atlas.cz).

 Farní charita Beroun děkuje maminkám z farností za přípravu Knoflíkového dne 22.září 2010. Ručně vyrobený knoflík pro štěstí si ještě do konce listopadu můžete zakoupit v prodejně výtvarných potřeb U bílé paní, v knihkupectví Kosmas v Havlíčkově ulici nebo v Copy centru Spektra. Počet prodejních míst bychom v nejbližších týdnech ještě rádi rozšířili. Uvítáme případné nápady, kde nebo jakým způsobem by bylo možné knoflíky dále prodávat. Získané prostředky budou použity na zakoupení nezbytného vnitřního vybavení pro budoucí uživatele azylového domu.

 Jak již mnozí asi víte, dne **9 . prosince 2010 azylový dům v Lochovicích slavnostně otevřeme.** Objekt přijde vysvětit arcibiskup Mons. Dominik Duka. Hledáme ochotné lidičky z farnosti, kteří by nám pomohli v Lochovicích připravit pohoštění pro naše VIP hosty včetně toho, aby v průběhu slavnosti o hosty náležitě pečovali. Děkujeme Vám za pomoc při této výjimečné slavnosti. *Tým pracovníku Farní charity Beroun*

Z vikariátu

 Vikariátní konference. V úterý **16. listopadu** se v Řevnicích uskuteční setkání kněží našeho vikariátu. Mše svatá, při které se budeme modlit zvláště za farnosti našeho vikariátu, začíná v místním kostele sv. Mořice v 9.00 hodin. Liturgii bude předsedat světitel biskup Václav Malý, který se setkání kněží zúčastní.

 Slavnostní mše sv. na hradě Karlštejn. O 1. neděli adventní, **28. listopadu** ve **14.00** hod. bude v kapli sv. Mikuláše na hradě Karlštejn sloužena slavnostní mše sv. Přijměte pozvání k účasti!

 Requiem za Karla IV. na hradě Karlštejn. V pondělí **29. listopadu**, ve výroční den smrti Karla IV. (29.11. 1378), bude od 17.00 hodin sloužit v kapli sv. Kříže na hradě

Karlštejn spolu apoštolským nunciem arcibiskupem **Mons. Diegem Causero**, s generálním vikářem **Mons. Michaelem Slavíkem** a za účasti místní kapituly slavnostní mši sv. pražský arcibiskup **Mons. Dominik Duka**. Slavnostní bohoslužby se dále účastní i další významní hosté. Z důvodu omezené kapacity kaple Sv. Kříže nebude tato mše sv. přístupná širší veřejnosti, nicméně bohoslužbu z Karlštejna by měla v přímém přenosu vysílat Česká televize.

 Františkánský klášter v Hájku. 6. 11. sobota mše sv. v 10.30 Dušičková, celebrují bratři františkáni. Kontakt: Františkánský klášter v Hájku, Červený Újezd 43, pošta Unhošť, 273 51, tel. 312 697 125, mob.: 604 872 004, web: www.klasterhajek.ic.cz, č. účtu: 510110200257/0100.

Koncerty v kostelích

 První neděli adventní 28. 11. 2010 v 15.00 hodin vystoupí v kostele sv. Jakuba v Berouně sbor a orchestr Chorus Carolinus z Kladna pod vedením Karla Procházky. Zazní adventní barokní hudba

 Kulturní Osmičky - pravidelné kulturní pořady v kostele sv. Petra a Pavla v Praze 8 - Bohnicích: **8. LISTOPADU OD 19.30 GESHEM** - afro-americké spirituály a hebrejské písně

 Koncert duchovní hudby Kongregace Školských sester sv. Františka vás zve na koncert duchovní hudby, který se koná **31. 10.** od 15.00 hodin v kapli Panny Marie Andělské (Radimova 2, Praha 6). Chrámový sbor Cantus amici zazpívá pod vedením Lukáše Dobrodinského.

 Benefiční dušičkový koncert 31. 10. v 19.00 hodin začíná ve Smetanově síni Obecního domu benefiční dušičkový koncert Arcidiecézní charity Praha. Na programu jsou mimo jiné skladby autorů: G. F. Händel, G. Gabrieli, V. Miškinis, Petr Eben, A. Dvořák v podání Symfonického orchestru hl. m. Prahy FOK, orchestr bude řídit dirigent Jaroslav Brych.

 Hudební festival VOX 010 chce přinést průřez tím nejlepším z tvorby hudebních skupin reflektujících poselství evangelia. Volně navazuje na deset ročníků festivalu Vox Clamantis, který se v 90. letech stal známostí, kvalitní a žánrově pestrou přehlídkou domácích i zahraničních účinkujících. Hudba prezentovaná na VOXu by měla být vyjádřením svobody uměleckého projevu bez hranic konfesí. Festival bude i letos žánrově pestrý, v rozmezí od **folk-rocku, popu a gospelu**, přes **hip-hop** až po **worship**; představí se české kapely MICHAEL, OBOROH, GOSPEL LIMITED a !ON, ze Slovenska dorazí skupiny LOYOLA a TRETÍ DEŇ. Sedmý ročník festivalu se koná v **sobotu 20. 11. 2010 od 14 do 22 hodin**, v prostorách **Pastoračního střediska**, Praha 6, Kolejní 4 (metro A – Dejvická). Vstupné 250 Kč (v předprodeji na webu od 15. října do 15. listopadu za 200 Kč), děti 6 – 12 let 60 Kč, držitelé průkazů ZTP a ZTP/P mají vstup zdarma, vstup je bezbariérový. Více informací najdete na oficiálním webu festivalu www.vox.signaly.cz.

Skauti

 Schůzky dívčího kmene:

SVĚTÝLKA: úterý 15.30-16.30 hodin, vedou Veronika Rejsková a Zuzana Karbušická - *Pastelka*.

SVĚTLUŠKY: pátek od 17.00 do 19.00 hodin, vedou Marie Stielová - *Myška*, Enika Švandová - *Vydra* a Hana Klimovičová - *Rajčátko*.

LASIČKY: úterý 16.30-18.30 hodin, vedou Kristina Kodrasová a Ludmila Bešcecová.

Schůzky chlapeckého kmene:

LVÍČATA: středa 16.00-17.30 hodin, vedou Pavel Kondrád a Dominika Kodrasová

VLČATA: pátek od 17.00 do 19.00 hodin, vedou Pavel Schöberle - *Mauglí* a Jan Franta - *Frantík*.

OCELOTI: úterý od 16.00 do 18.00 hod., vedou Petr Čapla - *E.T.* a Jan Marek.

ROVEŘI & RANGERS: každý sudý týden v pátek od 19.30 do 21.00 hod., vedou Jakub Kodras, Jirka Hazuka ml. - *Siki* a Milan Vaněk - *Veverčák*

Informace pro vlčata: dne 29.10.2010 se páteční schůzka vlčat nekoná - podzimní prázdniny, dne 26.11.2010 se páteční schůzka vlčat nekoná - farní ples, dne 6.11.2010 (sobota) a 18.12.2010 (sobota) se konají vlčácké výpravy. Pátek před nimi se schůzka nekoná. Informace o výpravě dostanete v časovém předstihu od Mauglího nebo Frantíka.

Registrace - středisková rada odsouhlasila registrační poplatek ve výši 500 Kč/ dítě. Registraci platíte přímo vedoucímu oddílu, do kterého vaše dítě patří. Termín odevzdání je do 14. 11. 2010 (neděle).

Středisková rada - 5. 11. 2010 od 19.15 - 20.45 a po ní bude následovat krátká výchovná rada, prosíme tedy o účast všech vedoucích, kteří vedou. S sebou zápisník a tužku, kroj na sebe.

KMŠ

Poděkování Děkujeme vám všem, kdo jste jakýmkoli způsobem - darováním a nákupem oblečení či hraček, pomoci s přípravou, prodejem a úklidem - podpořili bleší trh, který zorganizoval Křesťanský klub ve spolupráci s maminkami z naší farnosti. Zvláště děkujeme paní Benešové, Černé, Goldmannové, Koubkové, Lidmilové, Petříkové, Plhákové, Pošmurné, Štaifové, Štorkánové a Štusákové, které se této časově náročné akci obětavě věnovaly. Také díky vám se podařilo získat celkem **8 500,- Kč**. Tato částka je pro naši školku velmi vítaným příspěvkem do rozpočtu zvláště letos, kdy ze strany MŠMT došlo k citelnému zkrácení již poskytnuté dotace církevních škol.

K KLUB BEROUN

Ples? Tak tedy: **Již 9. předadventní farní společenský večer s plesem** pořádáme tentokrát poslední pátek před začátkem adventu **26. listopadu 2010 od 20 hodin**, a to v **berounské Sokolovně**. Na program již tradičně vůbec nebude jenom tanec, i když k němu bude hrát **kapela Old School Band z Plzně**, která slibuje repertoar ve stylu blues, jazz, soul, ale i bigbeat, jenž po půlnoci nahradí modernějším tanečním stylem pro mladší generaci. A pozor, prý hrají poměrně tiše.:) Občerstvení bude také letos jako obvykle k dispozici v přísálí díky úžasnému **panu Františku Nekolnému a jeho cateringové firmě z Berouna**. Těšit se můžete na různé "bonbonky" ze strany organizátorů i moderátorů, ples

bude laděn do retro stylu nejen hudebně a za moderátorský mikrofon se tedy samozřejmě postaví (uhodli jste v minulém čísle?) **Oldřich Nový a Adina Mandlová**. Ani tentokrát nebude chybět **bohatá tombola** (zvláště, pokud i vy do ní čímkoli přispějete a své dary si i letos předem odložíte u laskavých zaměstnankyň v KMS v její otevírací době). Výtěžek tomboly je pravidelnou beneficí **ve prospěch Katolické mateřské školy**. Snad se letos dočkáte též **půlnočního překvapení**, stejně tak jako **předpůlnočního slosování míst k sezení**, jejich vylosování držitelé obdrží speciální ceny K-klubu. Lístky s čísly míst k sezení si můžete objednat obvyklým způsobem: Na tel. čísle **602 945 017 - Ivana Vašků, 606 933 521 - Ivana Průšová**, mládež si laskavě zamluví stoly u **Jakuba Kodrase na tel. čísle 720 351 778**; a lístečky budou k dostání též v **KMS Beroun**. A stejně jako vloni, přijďte na ples včas, protože jinak o NĚCO přijdete! Začínáme úderem osmé hodiny večerní. A pozor, v sále se nekouří. **-iva-**

 Pokračujeme v cyklu **Letem světem** a to promítáním fotografií z cesty **po Thajsku a Japonsku s Mariánem Fabianem**. Kdy? V neděli **14. 11. v 16.30 hod.** před mší svatou v přízemí kaplanky na farním dvoře.

 Dětská schola: V naší farnosti se nabízí založení Dětské scholy pod záštitou K-KLUBU. Děti a mládež od 6 do 15 let přivítá Dominika Kodrasová a Pavel Konrád, pravděpodobně o pátcích cca od 15,30 - 16,45 hodin (tak, aby scholička nekolidovala, ale případně plynule navazovala na skautské schůzky) na půdě kaplanky - čas lze ještě upravit. Budeme zpívat křesťanské písničky a vše, co se hodí na mši a co se vám bude líbit☺. Bližší informace u Dominiky (tel. 774 944 803).

 Společenství mládeže se schází na faře v berouně každý **čtvrtek od 19 do 21 hodin**. Svou účast přislíbil P. Cyril Kubánek. Srdečně zveme!

FARNÍ CHARITA BEROUN

 Farní charita Beroun vyhlašuje výběrové řízení na pozici: **VEDOUcí AZYLOVÉHO DOMU PRO MATKY S DĚTMI V TÍSNI v Lochovicích** (*jedná se o práci na částečný úvazek*). **Požadujeme:** vysokoškolské vzdělání, trestní bezúhonnost, zkušenost v sociální práci a s vedením pracovního týmu, organizační schopnosti, samostatnost a zodpovědnost, ochotu dále se vzdělávat. **Nabízíme:** zajímavou a kreativní práci v nově otevřeném zařízení, otevřenost pro vaše nápady, možnost seberealizace. V případě zájmu pošlete životopis – mailem na adresu **fchberoun@seznam.cz** nebo poštou na adresu Seydlovo náměstí 24/5, Beroun do 12. listopadu 2010. Bližší informace na tel.č. 311 622 422

 Pečovatelská služba: Máte v rodině seniora či zdravotně postiženého a potřebujete pomoci? Jste to vy sami, kdo potřebuje naše služby? CHRPA – charitní respitní (odlehčovací) pečovatelské služby a osobní asistenci při Farní charitě Beroun nabízí své služby pro zájemce z berounského okresu. Orientační cena za 1 hodinu je 100 Kč. Nabízíme vám možnost využití našich terénních sociálních služeb (přímo ve vaší domácnosti), jako např.: pomoc při zvládání běžné péče o vlastní osobu, při osobní

hygieně, při zajištění stravy, při obnovování pohybu, při zajištění chodu domácnosti (úklid, praní, žehlení, nákupy, donášky), doprovody k lékaři, na úřady, na procházky, na bohoslužby, za kulturou atd., pomoc při obstarávání osobních záležitostí aj. Potřebujete odjet do lázní, na dovolenou aj. a nemáte, kdo by se vám postaral o seniora či zdravotně postiženého člena rodiny? Obráťte se na CHRPU a neváhejte nás nezávazně kontaktovat. Kontakt: vedoucí: Ing. Patricie Bedrnová 724 084 368, patricieb.fchberoun@seznam.cz, Zástupce: Marta Altmanová 724 216 813

✚ Pomozte nám dokončit azylový dům! Jak již mnozí z čtenářů BKZ vědí, budujeme v obci Lochovice, vzdálené 10 km od Hořovic, azylový dům pro matky/otce s dětmi v tísní. **V tuto chvíli nám chybí na dokončení projektu cca 300 000,- Kč.** Dovolujeme si proto zopakovat výzvu k případným dárcům a požádat veřejnost o finanční podporu, abychom mohli azylový dům na konci roku 2010 otevřít pro rodiny, které naši i Vaši pomoc potřebují. V případě, že Vás náš projekt zaujal, můžete ho podpořit formou dárcovské SMS nebo poukázat finanční dar na účet Veřejné sbírky Pokojíčky Farní charity Beroun: 0400642379/0800. Více informací: www.sbirka-pokojicky.cz Více informací o činnosti organizace: www.charita-beroun.cz. Děkujeme.

JUDr. Jana Cívínová, ředitelka Farní charity Beroun

Zprávy odjinud

 Modlitba Taizé: Farnost Praha - Bohnice. Zveme vás na pravidelnou modlitbu Taizé v kostele sv. Petra a Pavla v Praze 8, která se koná **3. listopadu** od 20.00 hodin. Modlitby se konají pravidelně vždy první středu v měsíci.

 Národní pouť do Říma - poděkování svatému otci Benediktu XVI. za jeho pastorační návštěvu v ČR v roce 2009. Termín: 8. 11. – 12. 11. 2010. **Zahájení** Národní pouti v Římě bude v úterý **9. listopadu** v bazilice **Santa Maria Maggiore v 15.00 hodin**, kde bude po modlitbě růžence slavena mše svatá. Příležitost **poděkovat Svatému otci** budou mít poutníci z České republiky **10. listopadu** při pravidelné středeční **generální audienci na Svatopetrském náměstí**, která začíná v **10.00 hodin**. Téhož dne odpoledne budou slavit biskupové Čech, Moravy a Slezska společně **mši svatou v 15.00 hodin v bazilice sv. Petra**. Ve čtvrtek **11. listopadu** se poutníci společně setkají v bazilice **sv. Jana v Lateránu** při společné **mši svaté v 10.30 hodin** a národní pouť bude **ukončena ve 12.30 hodin** modlitbou **Anděl Páně a Te Deum v bazilice Svatého Kříže v Jeruzalémě**, titulární bazilice kardinála Miloslava Vlka. **Hlavním koordinátorem** pouti ustanovila **Česká biskupská konference P. Pavla Dokládala** z Královéhradecké diecéze. **Národní pouti se účastní biskupové všech českých i moravských diecézi spolu s kněžími, jáhny, rehoľníky, rehoľnicemi, zástupci hnutí a komunit, seminaristy a věřícími z celé CR**

NÁRODNÍ POUŤ-ŘÍM 2010
PODĚKOVÁNÍ SVATÉMU OTCI BENEDIKTU XVI.
ZA JEHO PASTORAČNÍ NÁVŠTĚVU ČR V ROCE 2009

Řada po mimořádné poděkování pastorační návštěvy svatého otce Benedikta XVI. v naší zemi. Chceme Svätému otci poděkovat a vyjádřit mu naši vděčnost a podporu.
Italia, Chiesa d'Italia (il) archidiecéze pražská, Praha 8

PROGRAM NÁRODNÍ POUTI V ŘÍMĚ

ÚTERÝ 9. 11. 2010
15.00 BAZILIKA SANTA MARIA MAGGIORE
Slavnostní zahájení národní pouti. Modlitba svatého otce. Čtení Bible. Společná mše svatá.

STŘEDA 10. 11. 2010
10.00 NÁMĚSTÍ SV. PETRA
Generální audienci a poděkování Svätému otci Benediktu XVI.
15.00 BAZILIKA SV. PETRA
Společná mše svatá.

ČTVRTEK 11. 11. 2010
10.30 NÁMĚSTÍ SV. JANA V LATERÁNU
Společná mše svatá.
12.30 BAZILIKA SV. KŘÍŽE V JERUZALÉMĚ
Anděl Páně - Te Deum - Slavnostní zakončení národní pouti a modlitba svatého kardinála Miloslava Vlka.

Příspěvky můžete adresovat:

Pro Českou:
P. Mgr. Pavel Orlinský
Biskupství královéhradecké,
Pavlov náměstí
Václav nám. 35, 500 01 Hradec Králové
e-mail: procedura@biskupstvi.cz
tel.: 461 343 164

Pro Moravu a Slezsko:
P. Mgr. František Hrabák
Biskupství olomoucké, Jeruzalémská ul. 10
Opatovská 35, 779 00 Olomouc
e-mail: ofh@biskupstvi.cz
tel.: 585 223 179

nebo prostřednictvím svých farností

- **Objednej si kratičkový citát z Bible na každý den e-mailem nebo do mobilu.** Web www.vira.cz poskytuje službu, která zdarma poskytuje rozesílání krátkého citátu z Bible na příslušný den dle liturgického kalendáře. Text je vybírán tak, aby se vešel do jedné SMS. Více info a možnost přihlášení zde: www.vira.cz/biblicky-citat-den-emailem
- **Rekolekce pro manželské páry v sobotu 27. listopadu 2010 od 9.00 do 16.00** ve Farním klubu Římskokatolické farnosti u Panny Marie Sněžné, Praha 1, Adventní duchovní obnovou bude účastníky doprovázet **Mons. Karel Herbst**. Během dne bude příležitost ke svátosti smíření a na závěr mše svatá. Občerstvení v poledne bude zajištěno. **Na obnovu je nutné se přihlásit předem - nejpozději do 25.11.2010 - na telefonním čísle nebo e-mailové adrese Centra pro rodinu.** Centrum pro rodinu při Arcibiskupství pražském, Thákurova 3, 160 00 Praha 6, tel. 220 181 777, e-mail: cpr@apha.cz, <http://cpr.apha.cz>
- **Promítání filmů režiséra Schmidta.** V malém sále Městské knihovny v Praze uvede **26. října od 17.00 hodin** režisér Otakáro Maria Schmidt své filmy „Svatý Vojtěch – první český Evropan“ a „Mistr Eckhart - Světlo svítí ve tmě a tma ho nepochopila“. Ve filmu o Mistru Eckhartovi, od jehož narození letos uplyne 750 let, hovoří také pražský arcibiskup Dominik Duka
- **Akademie pro seniory** Pražský arcibiskup Dominik Duka se v **27. 10.** od 9.30 hodin na Katolické teologické fakultě UK zúčastní besedy s Akademií pro seniory. Téma zní: „Starosti a radosti pražského arcibiskupa“.
- **Slavnostní večer u příležitosti dvaceti let revue Salve.** Slavnostní večer u příležitosti 20 let revue Salve za účasti jejího šéfredaktora arcibiskupa Dominika Duky a mnoha dalších hostů se uskuteční **27. října** v klášteře dominikánů u Sv. Jiljí v Praze. V 18.30 hodin začíná děkonná bohoslužba v kostele sv. Jiljí a v 19.30 hodin debatní večer v barokním refektáři kláštera.
- **Modlitba za domov** Již počtvrté se **28. října** pod Řípem sejdou křesťané z různých církví, aby společně oslavili státní svátek. Ekumenická rada církví pořádá další ročník akce Modlitba za domov, tentokrát s podtitulem "Pouštěj svůj chléb po vodě, po mnoha dnech se s ním shledáš." (Kaz 11, 1). Akce se zúčastní biskup Václav Malý. Dopolodní část programu začne v 10.00 hodin v parku Domova odpočinku ve stáří v Krabčicích. **Doprovodné výtvarné soutěže se zúčastnily i děti z Katolické mateřské školy v Berouně.**
- **Mše sv. pro lesníky a myslivce s řádem sv. Huberta. 30. 10.** od 17.00 hodin bude pražský arcibiskup Dominik Duka v katedrále sv. Víta, Václava a Vojtěcha slavit mši svatou pro lesníky a myslivce s řádem sv. Huberta.

Z bohoslovecké praxe pana Jana Primuse

Ve dnech 22. srpna až 5. září prožíval v naší farnosti bohosloveckou praxi pan Jan Primus (skauti jej znají z tábora). Protože po prázdninách nastupuje už do čtvrtého ročníku teologické fakulty UK v Praze, zeptali jsme se na jeho osobní cestu ke studiu bohosloví a na život v semináři.

Co vás přivedlo na cestu ke studiu bohosloví?

Člověk, když začne jako já studovat bohosloví ve třiceti letech, musí mít silné pohnutky, protože už má nějaký standart i životní zkušenosti. Musí přerušit řadu dosavadních vztahů a vlastně začínat od začátku. U mě to znamenalo opustit dosavadní zaměstnání, v němž jsem po

vystudování vysoké školy dosáhl slušného a tudíž dobře placeného postavení. Přes toto všechno, když jsem poznal Boha, rozhodl jsem se, že ON je ta cesta, po které chci jít. Byla to směsice úžasu, poznání i úcty. Chtěl jsem být jako ON a pro mne k němu vedla cesta kněžství. Následovalo nastoupení do kněžského konviktu v Olomouci - je to vlastně nultý ročník pro bohoslovce - a po přijímacích zkouškách v Praze studium na teologické fakultě UK.

Můžete nám alespoň stručně popsat program dne bohoslovce?

Den začíná zhruba v 5,30 hodin ráno. Od 6,00 hodin je rozjímání v kapli a od 6,30 následují ranní chvály - breviář. Mše sv. probíhá od 7,00 hodin, pak je snídaně. Dopoledne jsou na programu přednášky a studium v semináři. Oběd probíhá ve společenství a po něm mohou být semináře nebo osobní volno. Po společné večeři v 18,00 hodin jsou nešpory, eventuelně modlitební společenství, růženec a večerní program.

Bohoslovec Jan Primus přislukuje

foto av

Máte prostor na kulturu a sport ?

Jistě, vlastně pro celou zájmovou činnost. Já osobně využívám posilovnu, jiní třeba hrají fotbálek, ale mohou si jít třeba zaplavat a jsou i tací, co tráví volný čas s knihou. V semináři je nás v Praze kolem dvaceti a nyní po prázdninách přibudou další. To mluvím jen o semináři. Na bohoslovecké fakultě studují nejrůznější obory na různých stupních stovky studentů.

Jaké máte poznatky z vašich dosavadních praxí ?

Začínal jsem ve farnosti ve Vršovicích u sv. Václava (kde působí P. Slavík), pak na Smíchově, kde je berounským farníkům znám P. Bouška. Tato místa, jakož i komunitní centrum Matky Terezy na Jižním Městě, jsou katolicky velmi živá. Ve svém krátkém pobytu v berounské farnosti jsem načerpal zase nové poznání a jsem vděčný za vlídné přijetí i za setkání s farníky.

My, berounští farníci, vám zase přejeme naplnění nádherné cesty k Bohu a modlíme se za vás i za všechny bohoslovce.

Jaroslav Vacík

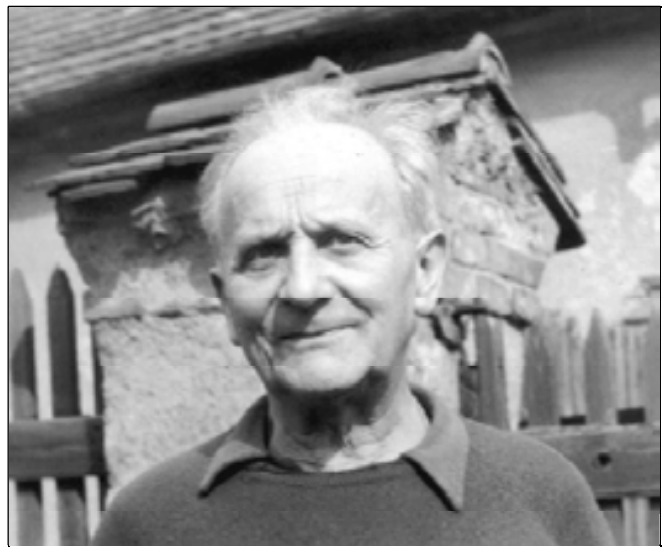
Deset let máme u Boha výborného přímluvce

Na P. Karla Dvorského nezapomínáme

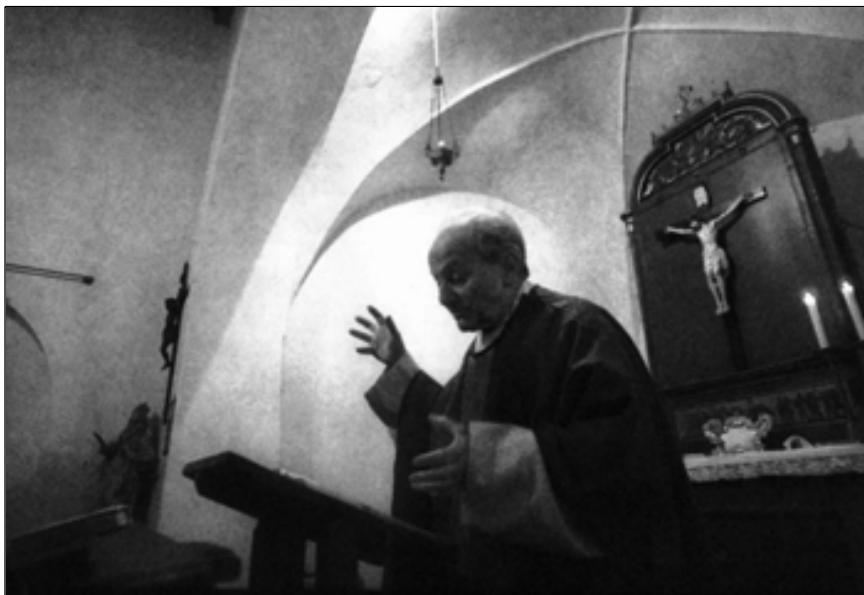
Jak ten čas letí. Už je to deset let, co duše tohoto pokorného služebníka Božího stanula před svým Pánem. Tam konečně došel klidu a zbavil se všeho utrpení, starostí i pronásledování, kterých si užil na této zemi.

Jeho pozemská pouť začala na konci 1. světové války, kdy se 18. července 1918 narodil ve Vídni. Dětství však už prožíval v Praze, nejdříve u školských sester u sv. Anny na Karlově náměstí a u jezuitů. Po maturitě na Jiráskově gymnáziu vstoupil do arcibiskupského semináře

v Břežanech u Prahy, kde ukončil teologická studia v roce 1942. To už zuřila třetím rokem 2. světová válka. Téhož roku byl po vysvěcení na kněze 28. července pražským světícím biskupem ThDr. Antonínem Eltschnerem od srpna ustanoven kaplanem v Rakovníku. Krátce nato se vrací do Prahy a působí jako administrátor u sv. Prokopa v Praze na Žižkově. Dalších deset let pak slouží u sv. Vojtěcha v Praze Libni. Výsledkem jeho neohroženého postoje je zásah církevního tajemníka, a tak musí nuceně opustit Prahu. V těžkých letech, kdy byla církev pronásledována, přichází do Berouna jako kaplan a má na starosti tetínskou farnost. Tato

P. Karel Dvorský 3x foto Petr Velkoborský

P. Karel při pověstném kázání...

doba jeho horlivé činnosti sice není zaznamenána v žádné obecní nebo farní kronice (záznamy byly pečlivě kontrolovány), ale o plnění jeho kněžských povinností vypráví jak pamětníci, tak i zprávy tehdejších církevních tajemníků. Například pan Miloš Palkoska vzpomíná, jak pečlivě připravoval a psal svá kázání třeba dlouho do noci, i když věděl, že ho třeba v kostele budou poslouchat dvě babičky. Lidé ho měli rádi, nejen protože chápal jejich potřeby, ale i pro jeho aktuální promluvy,

které vedly k zamyšlení a dovedly povzbuzovat.

Pan Miloš ho také obdivoval pro jeho hluboké znalosti duchovní hudby a byl překvapen jak jeho klavírním uměním, tak i hrou na varhany. Věřící ho uznávali jako vzdělaného teologa a citlivého zpovědníka. I když na první pohled působil jako tichý a pokorný člověk, byl rázným organizátorem církevních akcí (i zakázaných). Je až s podivem, jak dokázal z Tetína "docházet" (doslova) za svými povinnostmi na bohoslužby do

S paní Mařenkou...

„zábranského“ kostela Zvěstování Páně, i do berounské nemocniční kaple. Později od roku 1969 se staral i o farní společenství ve Sv. Janu pod Skalou. Lidé vyprávějí, že přebrodil i Berounku, jen aby tam byl včas.

Páter Karel Dvorský, farář a osobní arciděkan na Tetíně, překonával na konci života těžkou nemoc. Pán ho k sobě povolal 17. listopadu 2000. Jeho tělesné pozůstatky jsou uloženy na vinohradském hřbitově. -vac-

Na tetínské faře

foto Petr Velkoborský

Svědectví:

Máš to marný, i po smrti jsi s námi neboli není pohřeb jako funus

„Nejdůležitější je to, co napomáhá ke spáse duše,“ usměrnila mě jedna z mých nejmilejších přítelkyň. Zvláště dnes je zas zřetelné, jak zmatek kalí duchovní zrak. Výsledek je přinejmenším smutek. Od toho rychle dál, co svádí z cesty. A naopak, jsme vítáni, jíst z Božího stolu. Také v Irsku jsem čerpala z Božího slova sdíleného na mši.

Každá mše je jedinečná, nejedna výjimečná – to když se loučíme s jedním z nás v Kristu. Věřící lidé, jak jsem i zažila v Irsku, zachovávají důstojnou tradici předků, ctí duši člověka i po jeho smrti... Stalo se neplánovaně, jak jinak (v Boží režii). Ocitla jsem se na zádušní mši otce početné rodiny (zprvu netečně). Pohled na rakev ze světlého dřeva mě ale záhy probral. Několika mým drahým příbuzní stěží pořídili urnu. Parte už asi také není v módě. V Irsku, konkrétně v Galway, se s každým zemřelým jmenovitě loučí prvně na rádiových vlnách informací o mši jemu věnované.

Růže, lilie i polní kvítí kolem rakve v kostele jako by vítaly svou královskou krásou... Výzdoba jaká tomu nejdražšímu, jeho duši, právem náleží. Přední lavice zaplnili především mladí lidé. „Drahý otče,“ promluvil mladík z obvyklého místa kněze. „Vím, neměl jsi nikdy v oblibě příliš slov,“ hlas zněl jak ve větru. Vítr v Irsku s sebou obvykle nese déšť. Přesto lidé na věčně zeleném ostrově neplýtvají slzami. Radují se z každého (slunečného) dne. Zpozorněla jsem. To nebyl obyčejný pohřeb, hřeb do dřeva a sbohem, jak ho obvykle známe. Šedou smuteční atmosféru zaplašil paprsek naděje právě ve chvíli, kdy se hlas pozůstalého syna před přítomnými zlomil: „Otče, tolik jsme tě milovali...“ Z tichosti kostela sv. Ignáce se snesla modlitba – **neplač, vzmuž se!** Syn pokračuje. „A to trvá! Učil jsi nás, co je podstatné, co přetrvá... Nelhal jsi! A já tě mám stejně rád.“

Před chvílí jsem chtěla ze mše utéci, to se mě přece netýká. Bohužel, znám pohřby, kdy takřka 'neštěk ani pes', ani já. Nechce se mi brečet na cizím. Teď se ale rozbřesklo. Truchlící mluvčí bezděčně osušil tvář... zasmál se od srdce... a jako by mi rozsvítil. Bylo zřejmé, že mluví s někým, koho nevidím(e). Přitom Ježíš vnesl do mých nešťastných (ne)pohřbů světlo uzdravení. Mohla jsem se konečně šťastně rozloučit i s představou smrti jako definitivní konečné, a napravit svou pasivní účast modlitbou! Hlas syna se odrazil a šedou mlhu prostoupila radost zelených pastvin. Výraz zesnulého na fotografii se nezměnil. Jen potvrdil

slova syna. „Doprovázíme tě do opravdového života plnosti v Bohu, v němž se spolu zase sejdem. Díky, Kriste. Láska Hospodina JE věčná.“ Jen letný pohled na vdovu, a vidím, jak život, i skrz černý závoj, dýchá ve víře a naději Božím příslibem. Jsme spolu až za hrob – v Kristu se zas sejdem. Láska slib plní, Bůh je věrný. Tady v Česku jsme v časté inverzi jak přidušení. Je to **jen** smůla pesimismu vnitrozemí? Tolik je mi líto každého, kdo zapomněl na (svou) nesmrtelnou duši. Právě začíná svátkem zesnulých nový měsíc listopad. Buď i tato vzpomínka modlitbou.

Marcela Žáčková

K zamyšlení...

Kamil Bednár: Tvůj kříž je od Boha. Boj bývá krušný, břímě tíží, unaven někdy zoufáš nad obtíží, však tehdy právě vydrž, jednou pochopíš, jak nutný dole byl ti tady každý kříž...

Jako poutník se plahočí od země k zemi, přes hory, srázy, úbočí a nese kříž, pod nímž se hroutí. Břemeno, které musí nést na své pouti. S odvahou kráčí, cíl se vzdálen nezdá, už vidí město, celé zlaté jako hvězda. Však slunce žhne a kříž se těžší stává, musí si odpočinout, už noha podklesává. I složí břímě, odpočívá, sbírá síly, však za chvíli se znovu vydá k svému cíli. Ale když vstane, pod kříž ohne hřbet, uvidí v prachu sekyru jak modrý led. I pomyslí si: kříž je dlouhý dost, kratší stačí, odsekne kus, ať se mi záda neotlačí. Jak pravil, udělal. A břímě bylo lehčí hned. A tak byl rád, že sekyru tu zved' a usekl kus kříže, aby dál šel snáze. Však brzy dojde do cíle a bude po nesnázi. Už vidí město zaslíbené, skoro zblízka, třpytí se nádherou a zlatem blýská. Jen příkop od brány ho dělí, však nikde most, jakoby na to zapomněli. I běží kolem hradeb, nikde nic, nevidí žádný most, ať hledá sebevíc. Tu napadne ho: Co s křížem na rameni, ať mi mostem, když tu jiný není. Stačí jen položit ho přes příkop.

Kříž je však krátký o několik stop, jež nutno překlenout a schází do míry právě ten kus, jež usek' za pomoci sekyry. Ach, kéž to neučinil, povzdechne, a lítost naplní celou jeho bytost. "Teď stojím u cíle, však vstoupit nelze mi, protože zatěžko mi bylo nést kříž na zemi". Pláče a hořekuje, ruce spíná, cítí, že je to jeho vlastní vina, když nemůže teď vstoupit do města a že sám sebe jenom vytrestá. Tu kráčí jiný poutník, bliž a bliž, však na ramenou celý nezkrácený kříž. Stane a přes překážku položí svůj kříž. Blažen vstoupí do brány, když přešel bez nehody. Tu stařec pomyslí si. Vida! Snad po tom kříži i já teď přejdu bez obtíží. A jde... Však běda. Když už byl uprostřed, kříž zlomil se... Stařec ze sna na loži se zvedá. Vidí se doma ještě zdravý a živý a zvolá: Díky Bože, dík. Ač ve snu, prožil jsem co čekalo by mě hrůz v budoucnu. Už vím, že kříž je dar, dar Boží. Vede-li mě cesta přes pouště a hloží, chci vydržet a nereptat a kříž a bolest snesu snáze, rád. Vždyť toto trápení je právě onen most, jež dovede mě k spáse - na věčnost.

-vac-

Děkan Václav Lerch

Zamyslí-li se nad vznikem Spolku pro obnovu chrámů Páně svatého Jakuba a poté Zvěstování Marie Panny v Berouně, nabízí se otázka, kdo byl skutečným iniciátorem této myšlenky, kdo přišel s tím nápadem. Protože o tom kronika skromně mlčí a žádného konkrétního člověka neuvádí, napadá mě, že to musel být jedině P. Václav Lerch, berounský děkan a vikář.

Když přišel do Berouna, našel prý kostel i děkanství v zanedbaném stavu. „V kostele chlív, na děkanství chlív!“ komentoval to prý s osobitým humorem. Určitě to nedával za vinu svému předchůdci, děkanu Václavu Slavíkovi, jenž tu působil čtrnáct let a zemřel v lednu 1895 jako

osmašedesátiletý, ale spíš patronovi, tedy obci berounské. A rozhodl se to změnit. A tak v následujících několika letech můžeme číst v **Knize pamětní děkanství berounského** o nutných menších opravách, které zřejmě vymohl u patrona. Tedy na radnici. Jenže...

Jenže ono to nebylo vůbec jednoduché. Děkan Lerch zažil v Berouně dost trpké začátky. Přišel do Berouna a bylo mu padesát tři let. Narodil se 21. srpna r. 1842 v obci Částkově u Sušice, po studiích byl vysvěcen na kněze kardinálem **Schwarzenbergem**

25. července 1868 (na svátek sv. Jakuba!),

Děkan Václav Lerch, v řadě kněží vpravo s biretem. archiv aut.

dvacet jedna let působil jako katecheta na plzeňských školách. Ze zdravotních důvodů - onemocnění hlasivek - přestal vyučovat a stal se farářem ve Stupně u Radnic. V r. 1895 si zažádal po úmrtí děkana Václava Slavíka na uprázdněné děkanství berounské a byl na ně skutečně císařem Františkem Josefem jmenován. A teď přijdou ty trpké začátky – tady byl kámen úrazu. P. Lerch nebyl vyvolencem Berounských, spolu s ním žádali o děkanské beneficium mj. i dva místní kněží. Konzistoř ovšem uznala Lerchovy zásluhy, byl také nejstarší z kandidátů, a tak ho postavila na první místo v pořadí. Ale městské zastupitelstvo sestavovalo pořadí pro císařskou kancelář a navrhlo na první dvě místa svá „želízka v ohni“. Císař však jmenoval děkanem v Berouně Václava Lercha, jehož proto Beroun zpočátku přijal velmi mrazivě. Časem se ovšem mnohé změnilo a P. Lerch tady působil třicet tři let.

6. října 1895 sem přesídlil, 27. října byl slavně instalován metropolitním kanovníkem a generálním vikářem **Fr. Brusákem**, svým bývalým spolužákem. Při této slavnostní mši sv. měl homilii P. František Herold, arciděkan plzeňský a rodák berounský.

No a pak přišly ty nelehké první roky, jak se dá vytušit v děkanské kronice ze stručných zápisů, zachycených charakteristickým energickým písmem. Tak třeba:

„1896 opravena stodola a hospodářská budova děkanství za 179 K a také nejnutnější, menší opravy v kostele dály se za 948 K 20 hal. nákladem obce městské jakožto patrona budov těch.“

„1897 opravováno v děkanství nádvoří, jež velice sešlé, mnohými roklemi přerývané, urovnáno a opatřeno dlážděním a pro hnůj zřízena zvláštní ohrada nákladem patrona 1375 K. Na menší opravy v kostele vydáno týmž 514 K 45 hal.“ (Tak vida, dláždění bychom dnes potřebovali znova, ohradu na hnůj již nikoli!)

„V r. 1898 opravena jen po nejnutnější stránce střecha šindelová na hospodářské děkanské budově – nákladem 326 K 46 hal. (od patrona). Na nejnutnější opravy v zanedbaném od r. 1799 kostele sv. Jakuba dáno 394 K.“

Nenechme se mýlit těmi stokorunami; byly to hodně velké peníze, jak uvidíme později. Ale nestačily. P. Lerch během těch pěti let pochopil, že tudy cesta nevede. Patronátní úřad

(městskou radu) čekají jiné neodkladné výdaje (osvětlení, školy, kanalizace, dláždění...) Někdy v této době se zrodila myšlenka: „Nikdo nám nic nedá, budeme si muset pomoci sami! Založíme spolek!“ Tehdy to všechno začalo...

Při první schůzi výboru 18. října 1901 byli voleni funkcionáři, **P. Václav Lerch** se stal druhým místopředsedou. Spolek měl na konci prvního roku 11 skutečných členů, 22 přispívajících, 300 podporujících a 5 zakládajících. V březnu 1902 ještě přibylo 6 členů zakládajících.

Rádcem při opravách a úpravě interiéru kostela sv. Jakuba byl děkanovi jeho přítel metropolitní kanovník **dr. Josef Tumpach**; doporučil pro vedení oprav Křesťanskou akademii v Praze a ta vyslala do Berouna architekta a profesora Vysoké školy technické **Josefa Fantu** a konzervátora **ing. Heraina**. Oba odborníci vypracovali přesný návrh oprav a zveřejnili ho podrobně v časopise **Method** roč. 1901, aby mohl sloužit jako vzor i pro opravy jiných kostelů. Dnes už jsou některé jejich názory překonány, ale tehdy odpovídaly dobovému estetickému cítění.

Když opravy v kostele r. 1903 začaly, byl zrovna podzim. Začalo se v presbytáři. Kronika uvádí, že nejhorší bylo, že tyto první práce byly konány v chladných měsících od 23. října počínaje a ukončeny byly teprve o dvanácté hodině v půlnoci před Štědrým dnem. Starostů, překážek, obětí bylo při těch pracích dost, ale s tím rostla i obětavost jednotlivců. „Musili jsme jim topit, svítit, tu a tam často i vařit“, mohl by vyprávět P. Lerch, který morálně i hmotně nešetřil zdraví, času ani peněz při opravách se účastnil. *„Veledůstojný pán děkan berounský sloužil spolku tělem i duší, věnoval mu čas, síly, zdraví, nešetřil proto ovšem ani peněz a výloh. Věnoval též 600 K. Na každém kroku spolku měl on hlavní podíl a vedení, takže žil cele pro spolek. Jeho skutky, jež pro spolek vykonal, na tomto místě uváděti by bylo nemístno.“* praví zápis v kronice, pořízený (zřejmě) kaplanem **Karlem Mixou**. Opravy a změny v kostele pak pokračovaly několik let, vlastně až do roku 1913.

Druhou snahou P. Lercha byla také úprava děkanství a okolí kostela. V tom narážel na nechuť patrona, jímž byla berounská obec. Přesto se podařilo opravit vnitřek děkanství, přestavět starý špýchar na kaplanku, opravit stáje. Děkan postoupil části pozemků zahrady na rozšíření Kostelní ulice a Seydlova náměstí, které tím získalo pravidelný tvar a děkanská zahrada novou cihlovou zeď, kterou známe i za našich dnů. Postaral se o vybudování chodníku kolem kostela a také o nové vydláždění ulic a Seydlova náměstí.

P. Václav Lerch se však neuzavíral jen na děkanství, byl i veřejně činný v Berouně. Byl členem zastupitelstva, kde měl sice velké protivníky, ale zároveň byl i vyhledáván pro své známosti a také pro skvělou znalost němčiny. Jeho koníčkem byly intervence (dnes bychom to nazvali lobbying). Neváhal např. jet r. 1913 s delegací města i okresu do Vídně kvůli postátnění berounského gymnázia, založeného před třemi lety, protože to bylo přislíbeno už při jeho založení, a město má teď s financováním gymnázia velké nesnáze. Přitom investovalo na tehdejší dobu obrovskou částku 600 tisíc korun na výstavbu nové krásné budovy. Děkan Lerch v delegaci městu opravdu velmi prospěl, jak o tom svědčí zápis ředitele Wagnera v kronice gymnázia.

Především však byl dobrým pastýřem svých berounských oveček. V r. 1907 obdržel titul čestného konzistorního rady, ve svých osmdesátinách byl vyznamenán titulem monsignora. **„Ještě jednou se rozzářilo světlo jeho života, a to v den svatojakubské pouti r. 1928, kdy slavil ve svém kostele svoji diamantovou mši sv., při níž ožila v nesčetných blahopřáních a obrovské účasti znovu láska, úcta a vděčnost osadníků. Byla to radostná chvíle staříčkého kněze, kdy poznal, že jeho práce v Berouně nebyla marná,**

že zde nežil nadarmo.“ (K.P.) Přežil další vskutku sibiřskou zimu (r. 1929 byly v únoru největší mrazy 20. století), slavil se svými osadníky ještě jedny Velikonoce a týden po nich vešel naposledy do svého kostela sloužit mši sv., ale po ní už mu museli pomáhat dojít na děkanství, musel ulehnout a brzy byl zaopatřenpočapelským farářem.

„ A když ranní slunce druhé neděle po Velikonocích, kdy se čte evangelium o dobrém pastýři a kdy se psal 14. duben 1929, ozářilo ponurý pokoj jemnostpánův, tu políbilo již jeho bezduchou schránku, zatímco duše stála na prahu věčnosti.“(K.P.) Zemřel ve věku 86 let, 7 měsíců a 23 dní jako tehdy nejstarší děkan berounský vůbec a třetí toho času nejstarší děkan v celé arcidiecézi. Jeho pohřbu se účastnilo padesát osm kněží, zástupci města, úřadů i škol, především ale obrovské množství obyvatel města. Byl pochován do kněžského hrobu uprostřed hřbitova vedle Seydlova kříže.

(Poslední dvě citace z knihy Karla Pobudy – Berounský děkan Václav Lerch; 1947 Beroun)

(Pokračování příště)

Lidmila Fričová

Píšete nám: Křesy opouštějí lod'

Tento nadsazený titulek jsem zvolil po vzoru bulváru proto, abych upoutal vaši pozornost. Nemám tím na mysli nikoho osobně a ani tím nemyslím skoro nic konkrétního. Pokud by se tím někdo cítil osloven, omlouvám se, rozhodně jsem nechtěl urazit.

Nyní ale od počátku. Začátkem roku 1990 jsem ukončil základní vojenskou službu, díky revoluci o měsíc dříve. Mé nadšení ze skvělé budoucnosti neznalo mezí. Ihned jsem vstoupil do tehdy ještě Československé strany lidové, místní organizace Praskolesy, kde jsme tou dobou bydleli. Proč? No, pro mne jako křesťana to byla jediná možnost, jak veřejně a nahlas dát najevo svůj postoj a směr, kterým by se měla společnost ubírat. Po roce jsem se přizemnil do Berouna. Přešel jsem tedy automaticky do MO v Berouně. Změna byla zásadní. Jednak členů v celém Berouně tou dobou bylo zřejmě méně a jednak věkový průměr byl vyšší. Možná to byl můj subjektivní pohled – bylo mi 24 let. Po několika letech jsem se stal předsedou MO. Moje idea byla jasná. Členská základna postupem času omladí a začneme měnit svět. Skutečnost je taková, že členská základna postupně vymírá a nikdo nový, natož mladý nepřibývá.

Několik z vás se mne poslední dobou ptalo, proč nebyla letos v Berouně postavena kandidátka KDU-ČSL do komunálních voleb. Abych pravdu řekl, mělo to několik důvodů. Při minulém sestavování kandidátů jednak nebylo kde brát (za křesťany nikdo moc kopat nechce) a když jsem měl horko těžko po mnoha jednáních kandidátku připravenou a sestavenou, stalo se mi, že někteří kandidáti nechtěli být na kandidátce s jinými kandidáty a naopak někteří tam chtěli být pod podmínkou, že tam budou jiní. Vše se ale řešilo, jak to bývá, pět minut po dvanácté. Pochopitelně už nebyl čas na hledání náhradních řešení, do případu vstoupily emoce a já, ač na to nevypadám, jsem nespal, bolel mne žaludek a používal jsem širší slovník než obvykle.

Proto jsem si letos po prohraných parlamentních volbách dal prázdniny.

Dalším důvodem je, že strana, kterou někteří členové použili pouze k cestě za mocí, strana, kde někteří se chovají jako nekřesťané, nebo jimi jsou, kde někteří házejí vinu na jiné a dalším je to jedno, asi nemá veřejnosti co nabídnout. Takové jsou ale přece strany všechny (u nich je to ovšem víceméně tolerovatelné). Ta naše jako jediná křesťanská na „trhu stran“ by

měla oslovit alespoň křesťanskou menšinu, protože prosazuje pro křesťany jejich zásadní potřeby a postoje. Z výše uvedeného důvodu se to tak trochu nestalo. Na druhou stranu je třeba říci, že veřejnosti je dnes evidentně jedno, jaké jsou naše kořeny, z jaké kultury jsme vyšli (nedávno jsem na facebooku zachytil názor svého vrstevníka - k čemu vůbec je svátek sv. Václava – dnes jeho odkaz nikomu už nic neříká). Je jim jedno, že se postupně, plíživě stáváme součástí muslimského světa (u nás to ještě není tak vidět, ale všude v Evropě, které jsme součástí, je to již docela evidentní). Je otázka, jestli má křesťanská strana ještě dnes nějaký význam. Je otázka, jací by měli být křesťanští politici. Je otázka, kdo za současný stav může.

Nedávno jsem slyšel názor, že za vše může vedení, respektive špičky strany. Jsem zásadně proti. Oni nám nebyli sesláni z Marsu jako pomocníci jistého už našťestí odešlého politika. Oni k nám nebyli delegováni z jiných stran. Ano, za to, jaká je „naše“ jediná křesťanská strana, můžeme my všichni. Čím? Nezájmem. Špičky strany jsou obrazem její členské základny, která si je ze svého středu vybrala. A kdo ta členská základna je? V Berouně je to cca 6 členů (nevím, vzhledem k věku, kdo se chystá na odchod definitivní, či kdo hodlá ještě opustit, nebo již opustil naše řady v duchu nadpisu tohoto článku), další obce v okrese na tom nejsou o mnoho lépe a některé jsou naopak na tom mnohem hůře. No, našťestí část těch členů strany, kteří to cítili jinak, odešli do jiné strany (mimochodem jakoby se najednou pro média stali neviditelní).

Tedy je tedy čas na rozhodnutí - obroda nebo zánik. Je tedy na společnosti – na nás, abychom se to definitivně rozhodli. Že bych neměl co dělat, si nestěžuji. Mám rodinu, spoustu práce s podnikáním, k tomu jsem členem bytové komise, pastorační rady, ekonomické rady, Seydlova sdružení, K-Klubu, pěveckého sboru, kapelky 4K, okresního výboru KDU-ČSL, spravuji několik nemovitostí, mám spoustu koníčků, kamarádů, na nudu si zoufat nemohu. Než se společnost změní tak, že se mi v ní nebude chtít žít, ještě pár let uběhne, možná se nedožiji. Mysleme ale na naše děti, děti vašich dětí.

Daniel Průša

Ze života svatých

Sv. Lev Veliký

(10. listopadu)

redakční archiv

a zachránil město Řím před zničením od Hunů. Lev byl považován za pravého zachránce.

Jeho životní cesta se dá sledovat až tehdy, kdy se Lev stal arcijáhnem papeže Celestina. Osm let po Celestinově smrti byl Lev zvolen jeho nástupcem.

Hned na začátku pontifikátu provedl podstatnou změnu uvnitř papežství. Odosobnil papežský úřad a zdůraznil ho čistě jako dědictví Petrovo. Když roku 452 vpadli Hunové do Itálie, zachránil Lev Veliký Věčné město před barbary, kteří vraždili a plenili a táhli tak

V kapli della Colonna v dómě sv. Petra v Římě je nápadný zvláště krásný náhrobek. Je místem posledního odpočinku papeže, který byl jeden z nejvýznamnějších Petrových nástupců

zemí. Papež vyšel proti Attilově vojsku a setkal se s hunským vojevůdcem v Mantově. Tam působil na Attilu svou důstojností tak, že ten sám od sebe upustil od zničení Říma. O tři roky později vpadli Vandalové pod králem Geiserichem opět do města na Tibeře. Na zásah papeže Lva ušetřili Vandalové život římských občanů a město nezapálili, jak měli v úmyslu. Lev se stal absolutně nejvýznačnější osobností své doby.

Papež byl znám i odmítáním všech bludných učení. Na koncilu v Chalkedonu všichni souhlasili s názorem Lva na Ježíšovu přirozenost: vtělenou a božskou. Lev I. je znázorňován v papežském rouchu, většinou s tiárou a papežským křížem. Je patronem hudebníků, pěvců a varhaníků. *-vac-*

FARNÍ CHARITA BEROUN

Seydlovo nám. 24 Beroun 266 01 tel: 311 622 422

✚ Milí farníci senioři , milé rodiny starající se o seniory, dovolte, abych Vám nabídla jednu ze služeb Farní charity Beroun, kterou je denní a týdenní *Stacionář sv. Anežky*.

Co to vlastně je stacionář a komu slouží?

Je to pobytové zařízení pro seniory (od 65-ti let věku), kam můžete přijít podle Vaší potřeby a chutí kterýkoliv den v týdnu či každý den nebo na celý týden od pondělí do pátku (včetně nocí). Při denním pobytu si můžete zvolit půldenní nebo celodenní variantu. Začínáme již v 7 hod. ráno a končíme v 19 hod. večer.

Staráte-li se o Vašeho seniora sami v rodině a jedete třeba na dovolenou nebo jdete do nemocnice nebo z jiných důvodů se najednou o něho nemůžete postarat sami, je možnost se s námi domluvit a my Vás zastoupíme tak, že se ve Stacionáři o vše postaráme za Vás.

Co se tam dělá?

Dopoledne i odpoledne se můžete zúčastnit programu (tělesná cvičení v sedu, trénování paměti, zpěv, četba, výtvarné činnosti, rozhovory atd.), jít s doprovodem na procházku, k lékaři, na nákup atd. Program probíhá v útulné společenské místnosti.

Strava je zajištěna 5x denně. Můžete se podílet na výběru snídaní i svačin, když máte chuť, můžete se do jejich přípravy zapojit i sami.

V případě únavy se můžete natáhnout a zdřímnout si v ložnici.

Při týdenním ubytování nabízíme 3-lůžkovou ložnici s příslušenstvím pro dámy a stejně velkou pro pány. Rádi Vám pomůžeme i osobní hygienou.

Máme kvalifikovaný personál složený z ergoterapeutky (vede dopolední a odpolední programy), sociální pracovnice, tři pečovatelek a jedné řidičky, která sváží a odváží klienty.

Ceník za jednotlivé služby poskytované v denním i týdenním stacionáři najdete na webových stránkách farní charity (www.charita-beroun.cz) nebo Vás můžeme informovat při telefonickém kontaktu.

Kam se obrátit?

Stacionář sv. Anežky, Pražská ul. 108, Beroun – Závodí

Telefon: 311 613 612, 606 639 627, 724 084 368

Za celý kolektiv Stacionáře sv. Anežky vás zdraví a těší se na vás

Ing. Patricie Bedrnová

Babka dobytá šátkovanými vlky

Rádio Pohádka 95,7 FM: Sobotní den 16. 10. 2010 byl zachmuřen do

mlhy, která by se dala krájet, a dost možná ještě dál je rybníček... co to povídám? Zkrátka bylo zachmuřeno a mrholilo. A k tomu všemu

neskutečně naplánovaný sraz v 7:45 hodin. Kdo si to vymyslel? Pokoušel jsem se oslovit rodiče, aby mně odpověděli na tuto otázku, ale každý z nich se bál živě promluvit na mikrofon. Zkrátka mohli za to vedoucí – potažmo jeden vedoucí – jmenovitě J. F.

Na nádraží se sešlo 5 žlutých a 2 hnědí šátkovaní vlci. Ostatní, kteří poslali své omluvy

pomocí cestovních holubů, sov či jiných spolehlivých doručovatelů, svou neúčast svedli na to, že jim máma vlčice zapoměla připravit svačinu, ba dokonce, že je zapoměla vzbudit; jiný zas poslal vzkaz, že mu ujel autobus; že má rýmu; a vrchol všeho toho bylo, že jeden z posledních cestovních holubů, který přilítnul přesně ve 12:00, donesl omluvu – cituji „NEPŘIJDU“ (a bez podpisu).☺

Zakoupení jízdenky – nástup do vlaku – výstup v Řevnicích a vzhůru po modré turistické značce. Dan P. se neustále potuloval v zadním pelotonu, a tak dostal přezdívku Hlemýžď a hned se to ujalo. Bylo vidět, že ho to těšilo, a se svou přezdívkou natolik sžil, že po celou dnešní výpravu zdatně ukazoval, co hlemýžď dokáže.

Babka (vrchol) dobytá šátkovanými vlky. Dělá se společná fotka vlčat s jejich vůdci, kde se všichni tváří, že Mount Everest byl brnkačka proti tomuto kopečku. Přesto se na fotkách neobjevují dýchací přístroje a ani vysokohorská výstroj.

Pod “horou” Babka se vlci baví v průrvě tím, že se zde snaží vykřesat pomocí dvou kamenů jiskry, kreslí na kameny obrázky pravěkých lidí a nakonec staví každý samostatně z volně položených kamenů věže. Při poslední činnosti se vlci chovají tiše a je slyšet jen padání konstrukčně špatně postavených věží. Každý se na závěr se svou věží, chloubou těchto končin, fotografuje, a pak se pouští se svými kamarády za pomoci větších kamenů k jejich boření a likvidaci. To nadšení a chuť jste měli vidět.☺ Já jsem se ani nestačil divit, a to jsem toho už zažil a viděl... A pak, že skauti jsou jiní.

Vlčata jsou hravá

foto Frantík

Pět žlutých a jeden hnědý vlk... foto Frantík

Vlčata jsou hravá a tak si k následující hře vybrali Mauglího. Než se tak stalo, Hlemýžď bavit ostatní ukázkou, jak se utrhne sto let přivázaný provázek od stromu. Tímto provázkem chtěl Hlemýžď s ostatními vlčaty přivázat Mauglího ke stromu. Vyšší cíl nebyl znám a já jsem jej též nevypozoroval. Mauglí prchá a obíhá horu Babka. Vlčata křepčí za ním. Nudící se Frantík přivazuje batohy vlčat

k lanu a větší je na strom. Mauglí přibíhá a za ním uhoněný Hlemýžď a pak už nikdo... Ostatní se došourají až po 3 minutách.

(Při tomto honění byla objevena malá jeskyně a vzácný kousek – mlok skvrnitý, který se spolu se svým kamarádem – mlokem skvrnitým č.2 - vyhrabával z listí a čekal na sluníčko. Chtěli se opalovat - dneska asi marně.☺)

Odpočinek všichni tráví tím, že si sundávají batohy ze stromu. Všichni se ochotně zapojují a batohy jsou dole. Vyráží se dál. Směr – rovně. V lese Mauglí objevuje krásného “hřiba pravého”, ale bohužel již v patřičné fázi bytového domu pro mnoho ubytovaných nájemníků.

Dráty vysokého napětí vlky upozorňují na změnu směru. - jde se podél nich. Náhlá odbočka do hustých brdských lesů, mýtin, lesních cest a hle jsou na Skalce. Zde si prohlíží kostel sv. Máří Magdaleny, poustevnu, rybníček, výhled na obec Mníšek pod Brdy a v neposlední řadě nebe, které se zatahuje do šedivých oblaků.

Ještě než začne poprchávat, se vlci napájí a posilňují na další putování svými zásobami z domovských doupat. To už jim znepríjemňuje lehčí deštěk, který se po nějakém čase rozpouští... a už neprší.

Vlčata a jeskyně

foto Frantík

Vlci jdou lesem z kopce kolem rzivě vyhlížejícího potoka, a i když každý z vlků žízní, neodvažují se napít. Cesta dolů zpět do Řevnic probíhá v poklidu. V Řevnicích se vlci vyskotačí s dětmi na dětském hřišti, pohrají si na nádraží s nápojovým automatem a ve vlaku, který je odvezl zpět do Berouna, už na nic nemají sílu.

Beroun, královské město, vítá zpět vlky (vlčata) z výpravy. Jelikož je ještě čas, putují vlčata do klubovny, kde se ohřejí, sní pytel brambůrek a malých slaných preclíků a vypijí od Mauglího připravený šálek lahodné teplé čokolády a zahrají si od teď oblíbenou hru „Foukaná“. A venku prší a prší.

V 17:45 SELČ odcházejí všichni z klubovny zpět na nádraží, kde jsou vlci předáni do péče svým hodným rodičům, kteří jižna ně netrpělivě čekají.

A co vtipného říci nakonec. Nehoňte se ze vlky, vlčaty a jinou psovitou havětí. Vám nic neuteče a jim také ne.

Přeji vám krásný den a těm, co nebyli na výpravě, vzkazují: Škoda – bylo to opravdu úža.

Frantík

„Cože do štoly?“ „Tam já nejdu!“

Ale to předbíhám. V sobotu 17. 10. měli první výlet roveři a rangers. Kam? Hádejte: „Kdo do něj třikrát udeří, přivolá démona? Tak to zkusíme, ne?“ Sraz byl chvíli po ranní mši na berounském vlakovém nádraží, odtud vlakem na Karlštejn. Kéž by to zvládli všichni jak měli! Vlak odjel na čas a však bez dvou našich výtečníků, naštěstí jeden z nich byl vozmo, dohonili nás. Cesta z nádraží vzhůru na kopec, toť úkol až bolestný: „Ty boty tlačí☺“. Mořina, první stěžejní bod naší cesty; zde jsme se sešli jak s Myškou a našim průvodcem Michalem, tak s našimi opozdílci. “Nasedat do aut a přesunem se k bráně!”, zavelel. Ke které, to v tuhle chvíli nikdo z nás netušil, a popravdě než jsme se dostali k té

nejdůležitější, prošli jsme jich mnohem víc. Zde nám pomohl místní správce zdejší těžební společnosti.

„Pete uhodil do gongu! A něco přišlo... něco...“ Konečně vchod do tajemné opuštěné štolý opředené mnoha neznámými. Zapnout baterky, zapálit permoníkovu lucernu (což úkol nadlidský), spočítat kolik nás je a vyrazit! BOZP: koukejte kam šlapete a kde máte hlavu. Jako by

Ve stínu tajemna

foto Siki

se nám tam mohlo něco stát. Studený závan z kamenného podzemí nám dal za pravdu, že tady slunce nesvítí, stěny odrážely každý krok, každé začvachtání. Cesta byla dlouhá a utekla za příjemného vyprávění našeho průvodce: Andělské schody, atd. „Na čepeli bylo švabachem vyryto jediné slovo: „HAGEN“ . Už víte, kam jsme vyrazili? Do štol Malé Ameriky. Někdo si z toho dělá srandu, ale nikdo z nás se neodvážil udeřit třikrát do kolejnice, jež přivolá stín tajemna. Někteří odvážlivci jako Kuba a Myška to zkusili dvakrát, a ještě jen tak zlehoulinka, aby náhodou ... něco ... Cesta zpátky k výstupu utekla jak voda, a pak hurá do Berouna. Co víc si přát, povedlo se.☺

Na další výpravě NAZDAR

Siki

Ps: „v“ opsáno z knihy České záhady, Otomar Dvořák

Okno do Ameriky

foto Siki

FARNÍ KNIHOVNA

**Otevřena každou
neděli v SUDÉM týdnu
11.00 - 11.30 hodin
Fara - přízemí vlevo**

Malé povídání o smrti

"Jaké to asi bude v nebi?", ptával se můj synek, když se doma mluvilo v nějaké souvislosti o smrti. "Nebe si ale musíme zasloužit", opakovala jsem se zdviženým ukazovákem ve snaze vyzdvihnout výchovný moment. Že jednou všichni umřeme je jisté, na tom se asi všichni shodneme. Nikoliv však na tom, co bude potom. Zatím jsem potkala jen pramálo lidí, kteří tvrdili, že po smrti nebude nic. Představy se různí a někdy jsou velmi kuriozní. Jako věřící katolička jsem ve výhodě.

Věčnost se nám zdá často vzdálená a přece jí už procházíme. Smrt je přestupní stanicí.. Čím jsem starší, tím větší mám dojem, že se dny i roky nějak zkracují. A jak to utíká, začínám si víc vážit života. Snažím se uvědomit si co nejvíce okamžiků a prožít je. Cíleně se vyhýbám spěchu a stresu, kdy je to jen možné. Učím se smířovat i s faktem, že nás lidé kolem postupně opouštějí. "Tolik to bolí", šeptla mi mezi vzlyky do ucha sestřenice na pohřbu své maminky. "Já vím", vypravila jsem ze sebe a srdce se mi sevřelo strachem. Díky Bohu, mamka je sice "prošpikovaná" chorobami, ale ještě je tu. Když umře někdo z nejbližších, bolí to. Když umře máma, bolí to víc. "Musíš se s tím smířit, je jí líp", řekla jsem bratránkovi, když nemocná teta umřela. Okamžitě zareagoval: "Nikdy se s tím nesmírím, jen se s tím musím naučit žít." Chtěla jsem mu dát naději jako hojivý obklad, mluvila jsem o životě po smrti, ale nevím, co si myslel. Při setkání se smrtí ve svém okolí dochází v nás k potřebě odpovědět si na mnohé otázky. Uvědomit si vztah k Bohu i k věčnosti. Ten, kdo věří, že život smrtí nekončí se dívá do budoucnosti s nadějí. Cítí bolest, cítí stesk, ale nepodléhá beznaději a zoufalství. Bůh je přece naším nezměrně chápajícím a milujícím Otcem.

redakční archiv

Blíží se listopad a s ním i svátek všech věrných zemřelých. Pokloníme se v kostele, navštívíme hřbitovy, zapálíme svíčky a v tiché modlitbě vzpomeneme na ty, kteří nás předešli. Ideální příležitost více si uvědomit, že i my jsme smrtelní. Prosme tedy všemohoucího Vykupitele, aby nám byl světlem na cestách tohoto světa a jednou nás přivedl spolu s věrnými dušemi našich zemřelých do svého království.

-atm-

NABÍDKA :

♦ **Nabízíme audio a videozáznamy z těchto farních akcí:**

CD a DVD První svaté přijímání roku 2006 a 2004; koncerty: CD - Hudba pro žestě a varhany - Vladimír Roubal, CD - Gregoriánský chorál - Svatojakubská schola kantorum - Staročeské roráty. Dále dvojalbum DVD z žehnání varhan u sv. Jakuba 2004 a CD - Vánoční mše 2006 - Lukáš Petřvalský, Missa Brevis Jiřího Pavlici - 2007, **Staročeské roráty 2008, Duchovní hudba východních Slovanů 2008.** Vše po 100 Kč,- ; objednávky se jménem a kontaktem možno vhodit do schránky *Dotazy a články* pro zpravodaj v kostele v Berouně, popřípadě elektronickou poštou na dprusa@c-box.cz.
D. Průša

- ♦ Ráda bych našim farním maminkám nabídla možnost **hlídání dětí**. Bylo by to možné nárazově i pravidelněji a to zhruba do konce listopadu (pak budu již v pokročilém stádiu těhotenství). S dětmi zkušenosti mám, jsem také absolventkou Svatojánské koleje.

Marie Anna Vildmonová, Beroun, tel: 606 21 22 43

BOHOSLUŽBY VE FARNOSTI s platností od 1. září 2010:

	Neděle	Pondělí	Úterý	Středa	Čtvrtek	Pátek	Sobota
Beroun	10.00 18.00	19.30	18.00	8.00	18.00	18.00	
Králův Dvůr	8.00			17.00			
Loděnice	9.30				17.00		
Tetín	11.00		19.30				
Chýňav	12.00						
Svatý Jan							18.00
Nižbor							16.30
Vráž							16.30
Hýskov							18.00
Hudlice							15.00 (1. sobota)

MODLITBA MĚSÍCE: Bratři a sestry! Začátek listopadu prožíváme již tradičně v hlubším společenství s našimi zemřelými. Církev, jíž byla dána „moc klíčů“ nám nabízí jedinečnou příležitost, jak můžeme svými modlitbami pomoci našim zemřelým, duším v očistci. Přitom se snad od nás nevyžaduje tak mnoho: zřeknutí se jakéhokoli zla (svátost smíření), hlubší spojení s Pánem Ježíšem (eucharistie) a pevnější zakotvení ve společenství Církve (modlitby na úmysl papeže). Využijme této možnosti pomoci našim zemřelým a projevme skutky lásky, která sahá „až za hrob“!

-jp-

SPOLEČNÝ ÚMYSL MODLITEB NA LISTOPAD:

••• „Za naše zemřelé“ •••

Milí přátelé, děkujeme všem, kteří nám posíláte a telefonujete data narození a významná výročí vašich blízkých. Protože nemáme přístup k informacím o svatbách a pohřbech mimo farnost, bohužel se ve zpravodaji nemusí objevit. Prosíme tedy stále o zpětnou vazbu na tel.

602 945 017, nebo písemnou formou na lístečku, který vhodíte v kostele do krabičky "BKZ - Dotazy a články" na stole s tiskovinami. I+L Vašků

FARNÍ KRONIKA

JUBILEA: Na konci října oslaví požeňnaných osmdesát let paní **Věra Pokorná** z Berouna.

Srdečně gratulujeme. *Farníci a přátelé*

V říjnu oslavila šedesát pět let paní **Eva Malinová** z Berouna.

Srdečně blahopřejeme!

K 10. narozeninám posílají **Barborce Hamouzové** z Loděnice touto cestou přání

maminka, tatínek a sourozenci.

V listopadu budeme ze srdce rádi přát paní **Janě Bešćecové** z Berouna - Hlinek (50 let), paní **Anně Goldmannové** z Berouna a t. č. Kolína. (70 let) a paní **Pavle Veselé** z Berouna - Sídliště (85 let). *At' nad vámi Hospodin rozjasní svou tvář a naplní vás pokojem.* *-red-*

VZPOMÍNÁME: V listopadu by oslavila 85 let paní **Blanka Horáková** z Berouna; připomeneme si také deset let od úmrtí **P. Karla Dvorského**. *Vzpomeňte s námi!*

NAROZENÍ: 27. 9. se narodil **Ondřej Tejkl** z Berouna - Závodí a 2. 10. **Tereza Laštovičková** též z Berouna. *Rodičům i oběma sadám nadšených sourozencům rádi posíláme velké přání a vyprošujeme hojnost Božích milostí!*

Dne 5. 8. 2010 se narodila **Františka Šapovalivová**. Pokřtěna byla v pražském Břevnově. *Přejeme radost a požehnání do života holčičce i celé rodině.*

KŘTINY: Ve františkánském klášteře v Hájku u Červeného Újezda byl pokřtěn **Antonín Bosák** z Nenačovic. V měsíci říjnu přijal v naší farnosti svátost křtu **David Michael Pilous** (v kostele sv. Václava v Loděnici) a **Jan Pavel Bartek** (v kostele Povýšení sv. kříže v Nižboru). Koncem září pak ještě **Ludmila Krutská** (v kostele sv. Ludmily na Tetíně). *Vyprošujeme plnost Božího požehnání.*

SVATBY: 28. 6. 2010 na Svaté Hoře si udělili svátost manželství **Dorotea Lebarová** z Nižboru a **Ishwar Singh** z Irska. *Blahopřejeme!*

POHŘBY: V měsíci říjnu jsme v naší farnosti do rukou Božího milosrdenství svěřili pana **Františka Kratochvíla** z Hýskova.

Berounský katolický zpravodaj - měsíčník pro farnost Beroun a filiální kostely Loděnice, Železná, Tetín, Sv. Jan pod Skalou, Králův Dvůr - Počáply, Nižbor, Vráž, Hýskov, Strádonice, Hudlice a Chýňava. Redakce: P. J. Pecinovský, J. Vacík, L. Fričová, I. Vašků, I. Průšová, A. T. Markgráfová, L. Lukavská. Sazba: A. Vašků. Písemné příspěvky možno odevzdat **nejpozději do 20. dne měsíce** do krabičky "Dotazy a příspěvky" v kostele či do schránky "BKZ" na faře; v el. podobě viz níže. Redakce si vyhrazuje právo na úpravu článků. Vydává Římskokatolická farnost Beroun, Seydlovo nám. 24, pro vnitřní potřebu.

V elektronické podobě na stránkách farnosti: www.beroun.farnost.cz

Příspěvek na jeden výtisk: 10,- Kč

č. ú. farnosti Beroun: **0361038389 / 0800**

Kontakt: far. ú. - 311 621 964, redakce - 602 129 195, 602 945 017, **e-mail: red.tym@seznam.cz**